

Baba Basra Sources 15

חידושי הריטב"א מסכת בבא בתרא דף ה עמוד ב

שאני הכא דאמר מי יימר דמחייבי לי רבנן. פי' וסבור הוא שלא יכול לטורדו עד שיתן תקרה והוא סבור אתקן מעוותי קודם שאתן תקרה ואפרענו לאחר סמיכה קודם שאתן תקרה שלא יבוא לטורדני, ולפי זה אם טען פרעתיך לאחר שסמכתי [נאמן] לדברי הכל, וי"א דהכי קאמר מי יימר דמחייבי לי רבנן הילכך אפילו טען פרעתיך בזמני אינו נאמן, וסתרינן מאי דאתמה אמאי לא, ואינו מחזור בעיני.

מרדכי מסכת בבא בתרא פרק השותפין רמז תסט

והא מספקא ליה לרבינו יקיר היכא דתבעו תוך זמנו ואמר (השתא) פרעתיך ובזה אינו נאמן (וחזר ותבע) ולאחר זמנו בא ואמר השתא פרעתיך מי נאמן או לא מי (אמרין) הוחזק כפרן כיון שמתחלה כפר גם עתה כופר או דלמא זה יכול לומר ודאי פרעתיך בתוך זמנו ומיהו מאחר שלא הייתי נאמן אמרתי בלבי אפרע לו לאחר זמני וכן עשיתי ונראה למורי דהוחזק כפרן ולא דמי להא דאמר פרק המקבל גבי בעה"ב שנאמן לאחר זמנו אף על גב שאינו נאמן תוך זמנו היכא דתבעו כל (תוך) זמנו [*דשאני בעה"ב הטרוד בפועלים]

רא"ש מסכת בבא בתרא פרק א סימן ט

ושטר בתוך זמנו הבא לגבות מן הלקוחות כתב הרמב"ן בשם רב האי גאון דבעי שבועה. ואפשר הא דחיישינן לפרעון טפי מביתמי משום דאי איתא דפרע הוה פקיד בעידן דמית ואי טעין פרעתיך בתוך זמני אף על גב דאין נאמן יראה שצריך לישבע ***שבועת היסת כיון שטוען טענת בר"י אבל ביתמי לא משבעין ליה מספק.

הגהות אשרי מסכת בבא בתרא פרק א סימן ט

ומהרי"ח כתב שאין צריך לעשות שבועה דחזקה אין אדם פורע בתוך זמנו אא"כ אומר אישתבע לי דלא פרעתיך בזימניה אז צריך שבועת היסת. פר"י. מהרי"ח

חידושי הרמב"ן מסכת בבא בתרא דף ה עמוד א

והאי מאן דמפיק שטרא אחבריה בתוך זמנו ואמר לו אישתבע לי דלא פרעתיך, אפשר נמי דגבי בלא שבועה, דאי מחייב, ליתמי נמי נטעון, וכן דעתי מסכמת, ואפשר דהתם אי אמר בברי פרעתיך אשתבע לי לא גבי בלא שבועה, אבל בשמא ובתוך זמן לא משבעין ליה אפילו בדיתמי, ומשמיה דרבינו האי [אמרן] מלקוחות בעי שבועה

תלמוד בבלי מסכת שבועות דף מא עמוד א

אמר רב פפא: האי מאן דאפיק שטרא על חבריה, ואמר ליה שטרא פרוע הוא, אמרינן ליה: לאו כל כמינך, זיל שלים; ואם אמר לשתבע לי, אמרינן ליה: אשתבע ליה.

חידושי הר"ן מסכת בבא בתרא דף ה עמוד ב

ואתמ' משמיה דרבי' האי גאון ז"ל דנהי דמיתמי שקיל בלא שבועה מלקוחות לא גבי אלא בשבועה, ולא נהיר.

רי"ף מסכת כתובות דף מז עמוד ב

גמ' ואף על גב דכתב לה בעלה נאמנות לא תפרע אלא בשבועה דלא מהניא נאמנות אלא היכא דהמניה ליה למלוה עליה דידיה ועל ירתיה בתריה אבל היכא דאיכא עליה חוב לאיניש אחרינא או כתובת אשה או לוקח דזבן מיניה לא מהניא ומסתייע הדין סברא מהא דגרסי' פרק האשה שנתאלמנה [דף י"ט ע"א] אמר רב יהודה אמר רב האומר שטר אמנה הוא זה אינו נאמן ואמרין דקאמר מאן אילימא דקאמר ליה פשיטא לאו כל כמיניה אלא דקאמר מלוה תבא עליו ברכה וכו' אביי אמר לעולם דקאמר מלוה וכגון שחב לאחרים וכדר' נתן דאמר ר' נתן מניין לנושה בחבירו מנה וחבירו בחבירו מניין שמוציאין מזה ונותנין לזה ת"ל ונתן לאשר אשם לו אלמא כל היכא דחב לאחרים וליכא גביה מהיכא דפרע אין הודאתו הודאה והא נמי דכותה:

תוספות מסכת שבועות דף מא עמוד א

וכי מה בין זה לפוגם שטרו - וא"ת תקשה ליה אמתני' דהבא ליפרע מנכסי יתומים לא יפרע אלא בשבועה וטעמא משום דלמא אי הוה אבוהון קיים הוה טעין ואמר אשתבע לי אלמא מצי משתבע ליה ומיהו נראה דטעמא לאו משום הכי הוא דאפי' לא מצי אבוהון טעין טענינן ליתמי דבפרק הכותב (כתובות דף פו: ע"ש) אמרינן כתב לאשתו נקי נדר נקי שבועה לא תפרע מן היתומים אלא בשבועה אלמא עבוד רבנן תקנתא ליתמי אפי' במקום שאין האב יכול להשביע.

רש"י מסכת כתובות דף פז עמוד א

מנכסים משועבדים - משום דאי הוה גבי מן הלוח גופיה והוה טעין לזה אשתבע לי דלא פרעתיך אמרינן בשבועות דמשבעינן ליה ואי לא טעין לא טענינן ליה הואיל ונקיט שטרא אבל בשביל לקוחות אכן טענינן דלמא אי הוה גבית מן הלוח הוה טעין לך אשתבע לי דלא פרעתיך ובעית אשתבועי השתא אכן טענינן דפתח פיך לאלם הוא ומנכסי יתומים ונפרעת שלא בפניו כולהו משום האי טעמא.

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף כג עמוד א

מתני'. מרחיקין את השוכר מן העיר חמשים אמה. ולא יעשה אדם שוכר בתוך שלו - אלא אם כן יש לו חמשים אמה לכל רוח; רבי יהודה אומר: בית ארבעת כורין מלא שגר היונה. ואם לקחו, אפילו בית רובע - הרי הוא בחזקתו.

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף כג עמוד א

אמר רב פפא, ואיתימא רב זביד, זאת אומרת: טוענין ללוקח וטוענין ליורש. יורש - תנינא: הבא משום ירושה - אינו צריך טענה! לוקח איצטריכא ליה. לוקח נמי תנינא: לקח חצר ובה זיזין וגזוזטראות - הרי זה בחזקתה! צריכא, דאי אשמעינן התם גבי רשות הרבים - דאימור כונס לתוך שלו הוא, אי נמי אחולי אחול בני רשות הרבים גביה, אבל הכא לא; ואי אשמעינן הכא, דכיון דיחיד הוא - אימא פיוסיה פייסיה, אי נמי אחולי אחיל גביה, אבל רבים - מאן פייס ומאן שביק? אימא לא, צריכא. הרי הוא בחזקתו. והא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא: אין חזקה לנזקין! רב מרי אמר: בקוטרא, רב זביד אמר: בבית הכסא.